

MICII DESCOPERITORI

ANA ȘI PODUL PÂNĂ LA POIANĂ

Întrebările și răbdarea fac loc unei lucrări trainice

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Poiana de dincolo

În dimineața aceea, cârtița Ana găsi trei rațe oprite pe malul pârâului. Dincolo se întindea o poiană plină de margarete. Mara voia să ducă acolo coșul de picnic, Ada pregătise o pătură, iar Lia adusese merele. Apa se putea traversa înot, dar bagajele trebuiau să rămână uscate.

- Ne-ar prinde bine un pod, spuse Ada.

POVESTEA · 2 / 25

Planul albastru

Ana aduse o masă pliantă și întinse pe ea o foaie albastră. Desenă malurile, apoi o trecere între ele. Nu începu însă cu ciocanul. Se plimbă de-a lungul pârâului, privind unde pământul era tare și unde apa rosese marginea.

- Întâi aflăm ce avem de făcut, le explică ea rațelor.

POVESTEA · 3 / 25

Echipa sosește

La chemarea Anei veni castorul Toni, care știa să lucreze lemnul. Își lăsase șorțul de brutar acasă și purta o vestă verde cu o cască albă. Lina aduse un colac de frânghie, iar iepurașul Nino veni să țină planul. Ana le împărți căști: albastră pentru Lina, verde pentru Nino.

POVESTEA · 4 / 25

Un loc nepotrivit

Primul loc ales era cel mai îngust. Lina bătu veselă din labe: acolo le-ar fi trebuit mai puține scânduri! Dar Ana arătă o crăpătură în pământul de lângă apă. Toni atinse cu un băț lung marginea sfărâmicioasă, rămânând pe terenul tare.

- Scurt nu înseamnă întotdeauna potrivit, observă Nino.

POVESTEA · 5 / 25

Doi pași mai încolo

Mai sus, pârâul avea maluri joase și ferme. Ana mută masa acolo. Rățele se așezară pe pătura Adei, departe de locul lucrării, iar Mara își ținu coșul între aripi. Toni cercetă ambele capete ale viitorului pod. Abia când fură mulțumiți de loc, Ana însemnă pe plan noua poziție.

POVESTEA · 6 / 25

Măsura corectă

Ana și Toni măsurară distanța cu o sfoară, apoi o întinseră pe iarba uscată. Nino ținea foaia cu ambele labe, ca vântul să nu o îndoaie. Lina observă că sfoara era puțin lăsată.

- Dacă măsurăm strâmb, oare podul tot drept iese?

Ana zâmbi și întinse din nou sfoara. Întrebarea Linei îi ajutase.

POVESTEA · 7 / 25

Scândurile sosesc

Toni aduse un cărucior cu scânduri netede. Nu toate aveau aceeași lungime. Unele erau pentru podea, altele pentru sprijin. Lina voia să le descarce într-o singură grămadă, dar Nino propuse două locuri separate.

- Așa vedem ce căutăm.

Curând, lângă masă apărură două teancuri ordonate și un cărucior gol.

POVESTEA · 8 / 25

Scândura cu o fisură

Ana ridică o scândură și zări o dungă adâncă în lemn. O puse deoparte. Lina o privi nedumerită: semăna cu toate celelalte. Toni le arătă fisura care pornea dintr-un nod.

- O putem folosi altădată la un obiect mic. Aici ne trebuie lemn întreg.

Nino marcă pe plan că trebuia adusă încă o scândură.

POVESTEA · 9 / 25

Temelia răbdării

Toni și Ana pregătiră sprijinurile pe pământul ferm. Lina aducea piesele ușoare, iar Nino compara fiecare pas cu desenul. Din locul lor, rațele vedeau doar câteva lemne joase. Mara se întrebă de ce podul nu creștea încă.

- Partea care se vede ultima ține uneori tot ce vine deasupra, îi răspunse Ana.

POVESTEA · 10 / 25

Prima porțiune

Când sprijinurile fură gata, Toni așeză primele scânduri. Ana le fixă, lucrând de pe platforma pregătită. Ceilalți așteptau pe mal, în afara locului de lucru. Acum podul începea să semene cu desenul. Lina făcu un pas înainte, curioasă, apoi se opri singură lângă conul portocaliu care marca șantierul.

POVESTEA · 11 / 25

Vântul și planul

O adiere întoarse un colț al foii albastre. Nino îl prinse, însă un bulgăraș de pământ lăsat pe masă acoperi desenul unui sprijin. Iepurașul nu ghici ce se afla dedesubt. Îi chemă pe ceilalți și curăță foaia.

- Mai bine întreb decât să arăt locul greșit, spuse el.

POVESTEA · 12 / 25

Pauza de pe mal

La amiază, Ana anunță o pauză. Uneltele rămaseră în trusa închisă, iar echipa se așeză pe iarbă, lângă rațe. Ada împărți apă și mere. Lina mărturisi că ar fi vrut să termine dintr-o suflare.

- Și eu, spuse Ana. Dar labele obosite nu mai lucrează la fel de atent.

POVESTEA · 13 / 25

Scândura de schimb

După pauză, Toni aduse scândura care lipsea. Lina o compară cu cele din teanc și o întoarse pe ambele fețe. Acum știa ce urmărea. Nu găsi nicio fisură, iar muchiile erau netede. Îi arătă Anei rezultatul, bucuroasă că putea ajuta cu mai mult decât căratul.

POVESTEA · 14 / 25

Mijlocul podului

Lucrul înaintă din nou. Toni și Ana completară podeaua, iar Nino urmărea cum spațiul gol din desen devenea o trecere adevărată. Mara se ridică pe vârfuri de pe pătură.

- Pare gata!

- Podeaua este gata, răspunse Ana. Podul mai are nevoie de margini de care să ne putem sprijini.

POVESTEA · 15 / 25

Frânghia încurcată

Lina desfăcu grăbită colacul. Două bucle se strânseră într-un nod mare. Veverița trase de un capăt; nodul se făcu și mai mic. Îi veniră lacrimile de ciudă. Ana lăsă ciocanul în trusă și se așeză lângă ea.

- Arată-mi pe unde a trecut capătul. Îl desfacem înapoi, câte o buclă.

POVESTEA · 16 / 25

O buclă după alta

Lina ținu nodul lejer, iar Ana slăbi prima buclă. Nino adună frânghia desfăcută în cercuri mari, pe pământul uscat. Curând, capătul alunecă liber.

- Dacă trăgeam mai tare, îl încurcam mai rău, constată Lina.

De data aceasta duse frânghia spre pod încet, cu colacul sprijinit pe amândouă labele.

POVESTEA · 17 / 25

Marginile prind formă

Sub îndrumarea Anei, echipa montă stâlpii și frânghiile laterale. Nino ținea capătul liber de pe mal, iar Lina aducea legăturile. Toni verifica nodurile și fixările. Între părțile podului nu mai rămânea nimic neterminat. Totuși, Ana păstră conul la intrare. Mai aveau o treabă înainte să cheme rațele.

POVESTEA · 18 / 25

Verificarea

Ana și Toni cercetară fiecare scândură, fiecare sprijin și fiecare legătură. Undeva, o muchie rămăsese puțin ridicată. O îndreptară, apoi reluară verificarea. Lina se uită la picnic, dar nu mai întrebă cât durează. Își aminti fisura găsită dimineață și cât de ușor ar fi putut să le scape.

POVESTEA · 19 / 25

Primul drum

Toni trecu primul, fără bagaje, în timp ce Ana privea fixările de pe mal. Apoi se întoarse și discutară ce observaseră. Podul rămase ferm. Numai după această ultimă cercetare, Ana strânse conul și uneltele.

- Acum vă putem invita, spuse ea.

Mara își ridică atent coșul, iar Lia luă merele rămase.

POVESTEA · 20 / 25

Rândul Marei

Mara porni prima, cu baticul roșu legat bine și coșul ținut aproape. Nu alergă. De la celălalt capăt, Ana îi făcu semn de bun venit. Rățușca se opri abia pe iarba poienii și privi în urmă. Apa susura sub scânduri, iar coșul de picnic era la fel de uscat ca dimineață.

POVESTEA · 21 / 25

Trei rațe în poiană

Ada și Lia traversară pe rând. Ada ducea pătura, iar Lia ținea merele într-un săculeț. De îndată ce ajunseră, Mara le arătă un loc umbrit. Cele trei întinseră pătura fără să blocheze ieșirea de pe pod.

- Mai avem invitați, le aminti Ada. Au muncit împreună pentru drumul acesta.

POVESTEA · 22 / 25

Și echipa traversează

Ana, Toni, Lina și Nino strânseră totul în cărucior și puseră trusa la adăpost. Apoi trecură și ei, pe rând. Din mijlocul podului, Lina văzu nodurile drepte, teancurile dispărute și poiana care îi aștepta. Își aminti frânghia încurcată și simți o bucurie caldă: ajutorul ei chiar rămăsese în lucrare.

POVESTEA · 23 / 25

Planul de pe pătură

La picnic, Nino întinse foaia albastră lângă coș. Fiecare arătă partea la care lucrase. Mara căută în desen locul unde se opriseră dimineață, apoi găsi noua poziție a podului.

- Ați schimbat planul!

- Când aflăm ceva nou, putem face un plan mai bun, răspunse Ana.

POVESTEA · 24 / 25

Un drum pentru toți

După gustare, Lia adună șervețelele, iar Ada împături pătura. Nimeni nu lăsă resturi în poiană. La întoarcere, fiecare își purtă bagajul și își aștepta rândul. Ana rămase ultima pe mal, privind drumul dintre două locuri care dimineață păruseră atât de departe. Acum prietenii puteau veni din nou, fără să ude coșul.

POVESTEA · 25 / 25

Ce ține un pod

Seara, Lina o întrebă pe Ana ce ținea podul cel mai bine: lemnul, sprijinurile sau nodurile. Cârtița privi echipa obosită și mulțumită.

- Toate. Și faptul că ne-am ascultat când cineva a observat o problemă.

În ziua aceea învățaseră să lucreze cu răbdare. O treabă făcută împreună devine trainică atunci când fiecare întrebare primește loc și fiecare pas este verificat.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Cârtița Ana construiește un pod.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.